

Z VESELÍ NAD MORAVOU DO OTROKOVIC

S KOBLIHOU PO BAŤOVĚ KANÁLE

Navazuji na první část plavby uskutečněné z Veselí nad Moravou směrem do Skalice (YACHT 3/2016) po Baťově kanále. Tento plavební tok je nám stále velmi blízký a těšíme se z každé návštěvy. Sledujeme aktivity a život v přístavech, ochotu a vstřícnost obsluh plavebních komor, spoustu nových zážitků a příběhů, které poznáváme a zároveň zájem, který je věnován našemu příběhu od lidí z okolí Baťova kanálu.

Jak je již tradicí, první kroky na palubu KOBLIHY směřují v přístavu ve Veselí nad Moravou, startovního bodu všech plaveb vkusně oddělený od hlavního toku mostem působícím jako vstupní brána do areálu přístavu a přilehlého velkého kempu plný zeleně včetně moderního sociálního a technického

zázemí. Vyplouváme z Veselí nad Moravou (129. říční km) a hned na začátku plavby vplouváme do první plavební komory ve Veselí směrem na Uherský Ostroh. Tato komora dělí Baťův kanál od řeky Moravy, je to znatelný rozdíl v plavbě, proud řeky je silnější proti stojaté vodě na kanále, také je podstatně širší koryto,

takže KOBLIHA se v něm vysloveně ztrácí v porovnání s mnohem rozměrnějšími všudypřítomnými hausbóty. Plavba do komory v Uherském Ostrohu dlouhá 4 km trvá přibližně 40 minut, je to dáno nařízením plavby ve výtlačném režimu a samozřejmě plavbou proti proudu.

Něco málo přes půl hodiny a vplouváme do Uherského Ostrohu, jeho dominantou pohledem z vodní hladiny je most přes řeku Moravu a kostel tyčící se nad střechy domů. Svítí zelená, semafor na plavební komoře dává jasný signál pro vplutí. Okamžitě jsme proplaveni a stoupáme s hladinou a pokračujeme v plavbě. 133. říční kilometr je za námi, další cíl je 5 km vzdálená plavební komora u Nedakonic. Celý úsek je otevřenou krajinou, žádné stavby, pouze pole a lesy, velký rozdíl proti rušnější části kanálu směrem do Strážnice. Na širší řece tu a tam míváme hausbót, nebo člun a užíváme si soukromí na vodě. Máme štěstí, osamělá komora v pravé části řeky na dálku

svítí zeleně a do deseti minut vyrážíme na další úsek dlouhý málo přes 6 km do komory před Starým Městem. Ani zde to není jinak, klid a pohoda během plavby je návyková, zhruba v půli cesty proplouváme obcí Kostelany nad Moravou, mají zde přístavní molo a k dispozici mobilní WC, více zde nenaleznete, ale je dobře, že i obce se snaží mít třeba i malý přístav pro nahodilé lodivody hledající pauzu a možnost kotvit. Pokračujeme, zanedlouho podplouváme most, za kterým je již vidět komora před Starým Městem s přístavem Kunovský les. Hned za komorou je poměrně velká a udržovaná restaurace s tematickým názvem Zašivárna u Osla. Snad jediná piha na kráse tohoto přístavu je právě samotné kotvení. Jsou zde pouze dva nástupní můstky a žádné molo, KOBLIHA byla po chvíli laborování ukotvena k tyči natlučené u břehu řeky, protože můstky byly obsazeny hausbóty.

Vzápětí u dobrého piva a jídla dostává název restaurace vysvětlení, zpoza přilehlého domu vychází dobře rostlý osel do svého výběhu vedle venkovní zahrádky s posezením a hned o sobě dává hlasitě vědět. Příjemná obsluha nám nabízí možnost nechat otevřené sociální zařízení přes noc, což vítáme.

Ráno je teplé a prosluněné, vyplouváme do blízkého Starého Města a Uherského Hradiště. Je brzo, komory provozují od 10 hodin ráno, kotvíme tedy v Uherském Hradišti, přímo ve městě, kde nakupujeme potraviny

na plavbu do Otrokovic. Přístav ve městě je vybaven vším potřebným včetně přípojky na 230 V a vody. Dlouhé molo umožňuje kotvení pro více lodí. V 10 hodin již čekáme na signál u komory Staré Město, která je hned za mostem od přístavu. Jsme proplaveni a ocitáme se mimo řeku Morava opět na Baťově kanále, míváme další přístav s velkou restaurací, kde kotví i člun říční policie, do další komory nás dělí vzdálenost 1,5 km. Kanál je úzký a poměrně dost obrostlý stromy, takže v horkém

počasí vytváří stín příjemné klima. Blížíme se ke komoře, do které právě vplouvají lodě před námi, když v tom míváme hlídku policie v nafukovacím člunu. Hlídka nás zastavila a bylo provedeno povinné dýchání – negativní, příznám, strach ze zbytkového alkoholu z večera tam byl.

Za touto komorou je do další komory úsek dlouhý 3,6 km. Plavba plyne rychle, po 20 minutách proplouváme komorou mezi obcemi

Hustěnovice a Babicemi. U obce babice míjíme pěkný přístav, který se nám nakonec stane přístavem na další noc. Jako obvykle i zde je restaurace a posádky lodí, které přes noc zůstávají, mají umožněn přístup na sociální zařízení, stan stavíme naproti přístavu na úzké louce u malého potůčku. Jako večerní program je vybráno promítání v letním kině, a to přímo v přístavu ve Spytihněvi, kde je přímo na molu chytře vymyšlené sezení do půlkruhu jako v kině, na hraně mola u vodní hladiny je pomocí dvou stojanů napnuté plátno a v 21 hodin začíná promítání filmu.

Ráno plavba pokračuje dál. Do poslední komory na celém plavebním úseku u obce Spytihněv nám zbývají 3 km. Po opuštění komory se vplouvá opět do řeky Morava. Jak je člověk stále obezřetný v úzkém Baťově kanále, tak nyní si připadá jak na velké vodní nádrži, je to nádhera, ta plocha a samota na vodní hladině nemá chybu, na soukromé kotvení asi lepšího místa z mého pohledu na tomto toku není, ideální na koupání a relax. Plní dojmů pokračujeme v plavbě do Otrokovic. Již nás žádná komora nečeká, máme za sebou 157. říční kilometr a do cílového bodu k jezu v Otrokovicích je to 13 km. Pluje se proti proudu, tak je plavba pomalejší, ale to ničemu nevádí,

neustále se kocháme krajinou a rozlohou, směřujeme do Napajedel. Ještě před tímto městem míjíme přístav s molem jménem Pahr-bek, kde naleznete zázemí s možností stanování i občerstvením, pokračujeme dál, podplouváme další most, je tu další přístav Napajedla se vzrostlými stromy podél břehu. Plujeme městem, míjíme sídliště, podplouváme další mosty a Napajedla jsou za námi.

Krátká plavba krajinou a před námi se otvírá poslední město Otrokovice. I zde je přístav s dlouhým molem po pravém břehu, kde nechybí skluz pro lodě a občerstvení, za přístavem poslední most a připlouváme k jezu, dál již není plavba možná. Možná, že se někdy dočkáme plavební komory, která by umožnila plavbu až do Kroměříže, což by bylo velmi zajímavé a znatelné prodloužení plavebního toku.

Zpočátku jsem prosazoval plavbu z Veselí nad Moravou směrem přes Strážnici do Skalice, je tam živo, spousta zajímavých míst, příjemní a ochotní lidé. Zdůraznit musím přístavy právě ve Veselí nad Moravou, kde naleznete snad vše, co je potřeba, a vyžití i mimo plavbu jako je lanový park, koupaliště, kemp pro karavany a stany. Nechybí půjčovna loděk a výletní plavby. Další přístav, který se nám dostal pod kůži je přístav ve Strážnici, město samo o sobě je kulturně zajímavé, ale největší podíl na příjemném prostředí je díky lidem, kteří provozují občerstvení a plavby přímo v přístavu. Retro kiosk a akce, které plánují, jsou určeny všem a nejen posádkám, které připlují.

Nyní po zkušenostech i s plavbou do Otrokovic není názor tak jednoznačný, tato část plavebního úseku je zase klidná, velmi soukromá, ideální na vypnutí a útek z běžného života. Nikým nerušená plavba, možnost kotvit na spoustě pěkných míst, takže každý si jistě najde, co mu právě vyhovuje podle nálady a chutě. I na této části toku se stále pracuje a vytvářejí se přístavní mola, zařizují přístavy, je vidět snaha na celém toku, který láká nejen na plavby, ale díky cyklostezkám je rájem i pro cyklisty. Baťův kanál byl prozkoumán důkladně a těšíme se na další návštěvy a plavby, které budeme podnikat. Když půjde vše dobře, tak za rok na Baťově kanále pokřtíme loď ANABELLA, na které se aktuálně pracuje a prochází rekonstrukcí.

Text a foto Luboš Dejdar
www.koblihateam.cz

inzerce